

Het Verslag van de Europese Commissie over de ervaringen van de lidstaten sinds de tenuitvoerlegging van Richtlijn 95/29/EG inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer.

Omtrent dit verslag heeft de Raad voor dierenaangelegenheden het volgende overwogen.

De Commissie heeft in een helder en bondig Verslag een ontluisterend beeld gegeven van toestanden in het (met name lange-afstands-) dierenvervoer, die onwaardig zijn voor een fatsoenlijke Europese samenleving. Toestanden die vijf jaar na het totstandkomen van de regelgeving nog voorkomen, omdat de lidstaten aan de controle op de naleving van die regelgeving slechts een lage prioriteit toekennen.

Ook naar Nederland wijst de beschuldigende vinger van de Commissie. Zo wordt op pagina 11 (§ 2.5) gesteld dat onze bevoegde autoriteiten regelmatig reisschema's goedkeuren die niet voldoen aan de eisen van de Richtlijn. Het Nederlandse inspectieverslag over 1998 blijkt veel te laat te zijn ingeleverd (pagina 21), terwijl uit Tabel 6 (pagina 25) blijkt dat de Eurogroep on Animal Welfare bij volgacties van Nederlandse vrachtwagens verschillende afwijkingen van de Richtlijn heeft geconstateerd.

De Raad is van oordeel dat de in Hoofdstuk 3 door de Commissie voorgestelde maatregelen een adequate reactie vormen op de geconstateerde afwijkingen van de Richtlijn en dat deze maatregelen zullen bijdragen aan een verbetering van het welzijn van dieren tijdens hun vervoer.

Helaas moet de Raad constateren, dat aan het voornaamste geconstateerde euvel (de lage prioriteit die de lidstaten aan de tenuitvoerlegging van de gestelde regels toekennen) in directe zin weinig wordt verbeterd. Gehoopt mag worden dat de voorgestelde maatregelen (met name de verheldering van definities en de harmonisatie van nationale documenten en maatregelen) indirect wel tot verbetering daarvan zullen leiden. Anderszins mag van de Commissie verwacht worden dat zij de naleving van de verbeterde regelgeving ook stringenter zal afdwingen.

Ook moet helaas geconstateerd worden dat een aantal lidstaten de handhaving van de betreffende regelgeving nogal selectief uitvoert, daartoe geïnspireerd door nationale (economische) belangen. Tegenover het geconstateerde "gebrek aan actieve rechtshandhaving door de veterinaire autoriteiten aan de Italiaanse grens" (pagina 10) staan de ervaringen van veel Nederlandse transporteurs.

Bij § 2.4 wenst de Raad op te merken dat weliswaar in 1998 aanvullende eisen zijn vastgesteld voor wegvoertuigen die worden gebruikt voor het vervoer van dieren bij reizen van meer dan acht uur, maar dat de basis-uitrustingseisen voor de vervoersmiddelen nimmer zijn vastgesteld.

Bij § 3.2 zou de Raad willen aanbevelen dat de vervoerder ook verplicht wordt het geharmoniseerde certificaat op de vrachtauto bij zich te hebben.

Bij § 3.8 wenst de Raad aan te tekenen dat extensief gehouden paarden, zoals die welke uit de landen van midden- en Oost-Europa in de EU worden geïmporteerd, in feite volkomen ongeschikt zijn voor transport.

De op pagina's 18 en 19 voorgestelde initiatieven op de langere termijn geven de Raad aanleiding tot de volgende opmerkingen:

- In zijn advies van 8 juli 1999 aan de Directie Landbouw van het Ministerie van LNV betreffende de inrichtingseisen voor zeeschepen welke worden gebruikt voor het vervoer van vee, heeft de Raad reeds aangegeven dat nadere regels gesteld dienen te worden aan het dierenvervoer dat plaats vindt in vrachtwagens of treinwagons die op schepen gestationeerd worden. Daarbij is tevens aangegeven op welke gebieden die maatregelen liggen en hoe zij er ongeveer uit zouden moeten zien.
- De Commissie stelt, dat moet worden nagedacht over de vraag of verdere verbetering nodig is van de regelgeving om de opleiding te verbeteren van verschillende categorieën personeel die betrokken zijn bij het dierenvervoer. Naar de mening van de Raad hoeft daar niet lang over te worden nagedacht: opleiding van dat personeel is dringend gewenst. De training van dat personeel heeft in verschillende kwaliteitsregelingen in Nederland gelukkig al zijn beslag gekregen.
- Maatregelen om te stimuleren dat dieren dicht bij de plaats van herkomst worden geslacht, waardoor het lange-afstands-transport van levende dieren kan worden uitgebannen, zouden door de Raad worden toegejuicht, wanneer althans kan worden gegarandeerd dat alle lidstaten zich er aan zullen houden. Voor Nederland is door de Europese transportregelgeving de varkensmarkt in Zuid-Italië verloren gegaan aan concurrenten die het minder nauw nemen met de gestelde regels.

Den Haag, 24 april 2001